

Beste donateurs,

De vierentwintigste nieuwsbrief. Met uiteraard de vaste rubriek 'onze paarden', heel bijzonder nieuws over schenkingen. Bezoek aan onze oudjes en publiciteit.

Onze paarden

De hele zomer, tot eind augustus, hebben ze dag en nacht in de wei gestaan. En een groter plezier kun je paarden niet doen. Een enkele keer heb ik ze binnengehaald omdat er onweer op komst was of het echt te lang achter elkaar regende. Maar eind augustus was het zomerse weer voorbij en werd het zo herfstachtig, nat en winderig dat ze weer iedere avond naar binnen werden gebracht. Daar waren ze het duidelijk mee eens want het kostte geen enkele moeite ze naar hun stal te brengen.

Als het echt, om in dierentermen te blijven, hondenweer wordt, gaan ze je in rappe draf voorbij om

maar zo snel mogelijk hoog en droog op stal te komen. Wetend dat daar een lekkere hap wacht natuurlijk. Een kudde waarin de hiërarchie vastligt, maakt het ook erg gemakkelijk voor paard en mens om zonder filevorming in de stal te komen. Als de dames en heren het op een lopen zetten van de wei naar hun stal en ik als laatste binnenkom, staan Tarzan en Berthus al in hun eigen box. Een enkele keer wisselen Quido, Jane en Ginger van plaats, maar dat zoeken ze, al rondscharrelend welke box ze

nu eens zullen nemen, in alle vriendelijkheid uit. Kortom ik hoef meestal alleen nog maar de deuren van hun boxen af te sluiten. Sinds we de mooie openslaande ramen in de stal hebben, zijn de 'rooms with a view' wel heel populair geworden natuurlijk. Maar ze wisselen zonder ruzie af wie er nu eens in een box voor het raam mag gaan staan.

Hierbij weer op een rij hoe het elk van onze oudjes gaat:

Berthus

Met onze Berthus ging het prima deze zomer. Hij had het voor 100% naar zijn zin. En Berthus is en blijft Berthus. Een oude duvel... Op een middag, toen ik na een regenbui weer buiten aan het werk kon, ging ik poep ruimen in de wei van onze *pensionado's*. Een klus die in de zomer zo'n drie keer per week moet gebeuren en die duidelijk resultaat heeft: de wei is weer schoon na zo'n beurt plus het voorkomt (her)besmetting door wormen. Ik had voor onze oudjes wortels en appels meegenomen in een grote plastic zak. Nadat ieder zijn portie had gekregen en de paardenpoep was opgeruimd, ging ik aan de rand van de sloot zitten om even uit te rusten. Die grote plastic zak kwam goed van pas om mijn broek in het natte gras droog te houden. In de wei is het altijd heerlijk om even helemaal tot rust te komen: aan alle kanten een mooi uitzicht over de malse groene Friese weiden, met in de verte het kerktoentje van Beetgumermolen. Alleen die rust duurde niet lang... Plotseling kreeg ik een forse duw onder in mijn rug en wipte voorover – nog net niet de sloot in. Ik keek stomverbaasd om, om te zien wie dat deed en jawel hoor: Berthus! Berthus met die ondeugende blik in zijn ogen die ik direct herkende uit zijn manegetijd.

een oude vos verliest zijn streken niet...

Destijds hielden we met de verzorgclub, die dagelijks de paarden buiten zette en binnenhaalde, een lijstje bij waarop ingevuld werd of ze gepoetst waren, of hun hoeven gekrabbd waren etc. Wanneer ik gehurkt voor z'n stal zat om die lijst in te vullen, boog hij graag over de staldeur heen om even een zetje met z'n neus tegen mijn voorhoofd te geven. En dan lag ik prompt languit in het gangpad. Altijd prijs. Altijd lachen! Berthus vond die plastic zak waarop ik zat reuze interessant: die rook lekker naar appel en wortel, kortom daar zat vast nog meer in. Alleen dan moest ik natuurlijk wel even aan de kant om er verder aan te kunnen snuffelen. "Je waagt het niet hoor ouwe duvel om mij in de sloot te duwen!" riep ik tegen hem. Maar ondertussen begon ik te grinniken, het was natuurlijk wel een heel komisch idee. Je ziet de kop al in *De Telegraaf*, lekker sensationeel: *Oud Ondankbaar Manegepaard Gooit Weldoenster In De Sloot!* Berthus was duidelijk niet onder de indruk van mijn waarschuwing. Ik zat net weer lekker te genieten van het landschap of weer zo'n duw. En hard ook! Ik krabbelde overeind, begon hardop te lachen en riep tegen hem "Je doet het niet!!!" Berthus keek mij lief aan – hij is niet gek natuurlijk, hij weet hoe hij het brengen moet – maar ook die blik ken ik van hem... De derde duw om mij van die plastic zak af te krijgen had hij dan ook prima gepland. Ik dacht dat het spelletje over was en zat helemaal ontspannen weg te dromen, toen klats! een goed getimede zet, precies op de juiste plek om mij omhoog te stoten en voorover te laten duiken. Net niet de sloot in....Ons kent Ons. Berthus weet wie hij uitkiest, want dan word ik ook zo koppig als een oude ezel – ik wil droog zitten! Al giechelend probeerde ik te blijven zitten door me op de grond te drukken, rug naar achteren me vastklampend aan de graspollen naast me. Met het gewicht en de kracht die Berthus heeft, wint hij op den duur. Maar ik werd gered door de gong. Midden in de strijd kwam Markus de stalhouder de wei in met een volle kruiwagen met kuil. *Game is over!* 'Tijd voor het serieuze werk: eten! Berthus draaide zich direct om en galoppeerde weg. Op naar de kuil!

Berthus poetsend met Jane

Quido

Quido is een grote lieverd, altijd opgewekt en aanhankelijk. Hij had het prima naar zijn zin in de wei en met zijn gezondheid gaat het goed, maar aan het eind van de zomer was hij duidelijk magerder geworden. Quido staat laag in de hiërarchie en eet langzamer dan alle andere paarden, dus zodra de andere paarden hun kuil of oude paardenvoer op hebben wordt hij aan de kant gezet en eten ze zijn portie op. Nu hij 's avonds weer op stal staat kan hij 'op maat', dus extra bijgevoerd worden met kuil en bix. En hij kan nu in alle rust dooreten zonder dat er van zijn 'bord gejat wordt'. Volgend jaar willen we toch een oplossing zien te vinden voor het vermageringsprobleem: bijvoorbeeld door een lint te spannen in de wei bij het voeren van kuil en oude paardenvoer zodat de meest dominante typjes tijdens het eten gescheiden worden van Quido en Ginger. Of we leggen een baal kuil in de wei waar ze allemaal van kunnen eten, er van uitgaande dat ook de meest dominante paarden op een gegeven moment uitgegeten zijn en Quido dan rustig door kan eten omdat er meer dan genoeg voer is.

Tarzan, Quido en Ginger

Jane en Tarzan

Jane genoot van het goede leven buiten. Net als Tarzan ziet ze er prima uit. Jane is het paard dat met alle andere paarden poetst. Met haar Berthus natuurlijk, maar net zo vaak met Tarzan en Ginger. Hoewel Tarzan haar in dominantie voorbij gestreefd is, heeft dat geen invloed op hun vriendschap. Ze blijven even goed met elkaar omgaan. Alleen bij het eten duldt Tarzan niemand in de buurt, behalve Berthus de kuddeleider natuurlijk.

Voor: Jane. Achter: Tarzan

Re :Ginger ging nog even 'aan het werk'

Ginger

Ginger ging en gaat het uitstekend. Paarden hebben een goed geheugen, ze herkennen onmiddellijk mensen waarmee ze veel te maken hebben gehad – ook wanneer ze die al jaren niet meer hebben gezien. Deze zomer kwam Dennis, de rij-instructeur van de voormalige *Leeuwarder Manege*, op bezoek bij onze oudjes. Ginger wist direct wie hij was. Dennis liep naar haar toe en sprak met diepe stem 'Merrie!' Prompt boog Ginger haar hals sierlijk, alsof ze 'aan de teugel liep', hief haar staart iets en begon in een prachtig sierlijk drafje een volte (cirkel) om Dennis heen te lopen. Iedere keer wanneer Dennis 'Merrie!' zei, draafde ze weer om hem heen. Ze had er duidelijk plezier in. Dennis had onze oudjes drie jaar niet gezien. Hij vond ze er allemaal heel gezond uitzien. Ook de stalruimte vond hij mooi. De stichting kreeg een dik compliment: "Jullie hebben het goed voor elkaar!"

Schenken van gulle gevers

De **Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming** in Schijf, die in 2009 een schenking heeft gedaan voor de aankoop van de loods en het weiland, schonk dit voorjaar nogmaals €5.000,=. Dit bedrag was bestemd voor de aflossing van de renteloze lening van €30.000,= die de *Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren* ons verstrekke voor de aankoop van de loods en het weiland op 15 januari j.l. Bij deze graag onze heel hartelijke dank aan de **Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming**. We hebben met genoeg de stal van Ginger aan ze opgedragen. Ginger's stal heet nu officieel: 'Stal Dimitra. Stichting Bouwstenen voor Dierenbescherming'. (Dimitra is de voornaam van onze contactpersoon bij deze stichting). **Equifyt**, de paardenvoerfabrikant die onze stichting sponsort met een bijdrage van €0,25 per verkochte zak *Equifyt*-voer, draagt voor het tweede kwartaal van 2010 €231,= bij. Hierbij nog even een correctie op de informatie uit de vorige Nieuwsbrief: *Equifyt* is een Belgisch merk, dus geen Engels fabrikaat. En wie meer informatie wil over *Equifyt* en het voer: zie de site www.equifyt.com. Inmiddels konden wij dank zij deze bijdragen en de schenking van de **Stichting Natuur, Mens en Dier** begin dit jaar voor 2010 de eerste aflossing van €6.000,= van onze lening overmaken aan de Dierenbescherming.

En een heel bijzondere schenking!

Geweldig nieuws over een hele bijzondere schenking waar we ongelofelijk blij mee zijn. In mei dit jaar ontving ik een mailtje – van een toen nog onbekende stichting - of we geld nodig hadden voor een speciaal project. Wensen zijn er voor onze oudjes natuurlijk altijd en dus mailde ik terug dat we graag voor de loods een dakgoot met twee regenzuilen wilden, met de opgaaf van de vermoedelijke kosten. Het antwoord dat ik daarop kreeg was fantastisch: onze stichting zou niet voorgedragen worden voor een eenmalige gift van €2.500,=, maar voor €10.000,=! Het definitieve besluit over die schenking kon echter pas op 7 september j.l. plaatsvinden. Siets Regterschot, de secretaris van die stichting, namelijk de **Stichting Vakantieverblijven Friesland** belde mij 8 september met een nog fantastischer bericht: het bestuur van die stichting vond onze *pensionado's* zo'n sympathiek en goed doel, dat besloten was het bedrag te verdubbelen tot **€20.000,=!!!** Ik was er helemaal verbluft van, want deze

schenking betekent dat we in oktober dit jaar voor onze *pensionado's* en hun stallen kunnen doen wat we al lang zo graag wilden, maar wat financieel ver buiten ons bereik lag. Hier komt het hele rijtje:

- De aanleg vanaf de weg van waterleiding en elektriciteit naar de loods. Een eigen elektriciteitsvoorziening nemen we direct mee natuurlijk, nu het in één keer kan.
- Een vorstvrije meterkast (vereiste van het waterleidingsbedrijf)
- Een geïsoleerd waterleidingssysteem in de loods met een rondpompinstallatie. Geen bevroren leidingen, dus ook bij strenge vorst altijd drinkwater beschikbaar voor onze oudjes!
- Installatie van acht automatische drinkbakken in onze stallen. Naar behoefte van het paard is er constant schoon drinkwater voorhanden en het scheelt hopen tijd en werk. Nu moeten we iedere dag per paard zes emmers water versjouden vanuit een vat voor de stalruimte naar de losse drinkbakken in onze stallen...
- Een spoelbakje met kraan naast de inloopkast.
- Een goot van 30 meter lengte aan de voorzijde van de loods, met twee regenzuilen die elk 400 liter water kunnen opvangen. Dat betekent geen overstromingen meer in de stal bij stortregens en het water kan hergebruikt worden voor het schoonmaakwerk. Nog zuinig ook dus. Dat alles bij elkaar kost zo'n € 12.000,=...

In de volgende Nieuwsbrief vertel ik graag wat we nog meer gaan doen met het geld. En komen er foto's van de stallen met de dakgoot en de drinkbakken. Hierbij natuurlijk onze hele grote dank aan de **Stichting Vakantieverblijven Friesland**, in het bijzonder aan Siets Regterschot die onze stichting persoonlijk voordroeg. De **Stichting Vakantieverblijven Friesland** verkocht de huizen die ze verhuurde en besloot de opbrengst te schenken aan goede doelen, met name in Friesland.

Bezoek aan onze oudjes

Naast donateurs die altijd welkom zijn bij onze oudjes, was er ook bezoek van: **De Kids for Animals**, de jeugdleden van de Dierenbescherming. De *Kids* hielpen mee de stallen op te strooien en de waterbakken te vullen en trakteerden de *pensionado's* op paardensnoepjes.

Manege De Molenruiters in Vrouwbuurstermolen

Manegehouder Roelof v.d. Galiën bezocht met zijn vader en een van de ruiters onze *pensionado's* in de stallen. Roelof kwam, zag en was overtuigd. Hij werd ter plekke

donateur! Wij hopen graag in de toekomst oude manegedieren van *Manege de Molenruiters* die welverdiende goede oude dag te bezorgen.

Publiciteit:

- Eind september 2010 is een paginagroot artikel met foto over de stichting verschenen in het blad **Dier** van de landelijke *Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren*. In het kader van de actie op 5 oktober voor 'vergeten dieren' kregen we aandacht voor het oude manegedier.
- 7 Oktober verschijnt het nummer van **Noorderland** met een uitgebreide reportage met foto's over onze paarden en de stichting.

Natuurlijk plaatsen we die artikelen z.s.m. op de site.

De volgende Nieuwsbrief

De volgende Nieuwsbrief ontvangen jullie eind december 2010. Met natuurlijk de rubriek 'onze paarden', de verdere besteding van het geld van de schenking en publiciteit. Graag tot dan!

Met vriendelijke groet, Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden.

Nieuwe rekeningnummer: Triodos Bank. 39.02.11.818

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl

Tel. (na 19.00 uur) 058 – 2 12 45 25